

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 552

гр. Варна, 08.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в закрито заседание на осми декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

като разгледа докладваното от Мария Кр. Маринова Въззивно частно гражданско дело № 20213000500563 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното.

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.Образувано по подадена частна жалба от К. П. Б. против определение №3245/15.09.2021г., постановено по в.гр.д.№2253/21г. по описа на ВОС, гр.о., с което е оставена без разглеждане жалба вх. №12988/01.07.2021г. на К. П. Б., с която моли съдът да задължи ЧСИ С.Д. да издаде постановление за разноси по изп.д. №202017180400002 по описа на ЧСИ С.Д., поради недопустимост на същата, както и е оставена без разглеждане жалба вх. №17516/23.04.2021г. на К. П. Б. срещу наложените запори във връзка с образуваното изп.д. №202017180400002, по описа на ЧСИ С.Д. поради недопустимост на същата.В жалбата се твърди, че определението е неправилно по изложените в същата съображения.Претендира се да бъде отменено и делото върнато на ВОС за продължаване на съдопроизводствените действия по подадената от страната жалба.

Съдът, след като съобрази събраните по делото доказателства и приложимия закон, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по в.гр.д.№2253/21г. по описа на ВОС, гр.о. е образувано по подадената от К. П. Б. жалба вх.№11023/07.07.2021г. /по описа на ЧСИ, първоначално депозирана пред ВОС с вх.№12988/01.07.2021г. и изпратена от ВОС на ЧСИ за администриране на 05.07.2021г., получена на 07.07.2021г./

против действие на ЧСИ С.Д., рег.№718, район на действие ОС-Варна, по изп.д. №20207180400002.В жалбата се излага, че на 23.04.2021г. жалбоподателят подал жалба чрез ОД на МВР против действия на ЧСИ, препратена на ВОС и получена с вх.№8900/12.05.2021г., която не била образувана в дело, а била изпратена на ЧСИ за администриране/вместо да бъде извършена проверка/.ЧСИ му върнал жалбата с изх. №10741/21.05.2021г., т.к. срокът за обжалване на действията бил изтекъл.Не било обърнато обаче внимание, че обжалва отказът на ЧСИ да се произнесе аргументирано по възражението му за завишени разноски, както и по искането му за разсрочено плащане, още повече, че с вносна бележка от 30.12.2020г. е внесъл по сметка на ОД на МВР сумата от 300лв., представляваща главница на задължението му, поради което се моли ЧСИ да издаде постановление за разноски, каквото липсва и понастоящем, като се съобрази с чл.60, ал.1 от КРБ и със социалния му статус на пенсионер.

Въззиваемата страна ОД на МВР Варна, редовно уведомена, не е депозирала възражение по жалбата в срока по чл.436, ал.3 от ГПК.

ЧСИ е депозирал мотиви по обжалваното действие.

Изп.дело №20207180400002 е образувано на 02.01.2020г. по молба на ОД на МВР Варна въз основа на изпълнителен лист №672/30.08.2018г., издаден по адм.д.№3295/14г. по описа на ВАДМС, с който длъжникът К. П. Б. е осъден да заплати на ОД на МВР Варна сумата от 300лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.С молбата за образуване на изп.дело взискателят е насочил принудителното изпълнение към вземанията на длъжника по банкови сметки и към притежавано МПС, като е искал и налагането на запори.Претендирал е разноски, вкл. юрисконсултско възнаграждение.Запори върху установените след справка банкови сметки на длъжника/в „Първа инвестиционна банка“АД и в „Банка ДСК“ЕАД/ са наложени по разпореждане на ЧСИ от 14.01.2020г., с изпратени с изх. № от 13.02.2020г., запорни съобщения, получени от първата банка на 21.02.2020г., а от втората на 25.02.2020г.ПДИ до длъжника е връчена в кантората на ЧСИ според отбелязването върху нея без дата.В същата са описани дължимата сума по ИЛ, претендираното юрисконсултско възнаграждение от 100лв., както и всички дължими такси и разноски по ТТРЗЧСИ по конкретните точки от тарифата, дължими към 27.02.2020г./общо 221, 30лв./.С молби от

12.03.2020г. длъжникът е възразил против така посочените разноси, сочейки, че същите са в завишен размер, както и е искал прилагане нормата на чл.454, ал.1 от ГПК.По първата молба ЧСИ е посочил, че разноските са в размерите съобразно извършените действия и тези, които е необходимо да бъдат извършени, както и, че постановлението за разноси е инкорпорирано в ПДИ, връчена на 12.03.2020г.По втората е посочил, че уважава искането за разсрочване, ако длъжникът представи вносна бележка, която да удостовери извършено плащане, както и писмено се задължи да внася по 10% от дълга.

На 27.05.2020г. К.Б. е депозирал жалба /вх.№12792/27.05.2020г., входирана във ВОС, изпратена от ВОС на ЧСИ за администриране и получена с вх.№09132/03.06.2020г./ против определените за събиране по изп.д. разноси и против действията на ЧСИ по молбата му с пр.осн. чл.454, ал.1 от ГПК.Предвид неотстраняване нередовностите на тази жалба, същата е върната от ЧСИ с разпореждане от 22.07.2020г.Това разпореждане е обжалвано от К.Б. с жалба, първоначално получена във ВОС с вх. №19214/19.08.2020., изпратена от ВОС на ЧСИ за администриране и получена с вх.№14188/01.09.2020г.С определение №960/16.03.2021г., постановено по в.гр.д.№109/21г., разпореждането на ЧСИ от 22.07.2020г. е потвърдено.

На 30.12.2020г. К.Б. е превел по сметка на ОД на МВР сумата от 300лв., дължима по ИЛ.За горното ЧСИ е уведомен след препращане от ВОС на негова молба вх.№429/11.01.2021г. по описа на ВОС, получена от ЧСИ с вх. №01028/19.01.2021г., по която молба/депозирана преди произнасянето на ВОС по жалбата от 01.09.2020г./, освен, че е приложено копие от вносна бележка, е посочено, че е подадена жалба против действията на ЧСИ, но тя все още не е изпратена на ВОС.

На 23.04.2021г. К.Б. е подал жалба против действия на ЧСИ по изп.дело №20207180400002 чрез ОД на МВР Варна до ВОС, получена в ОД на МВР Варна с вх.№УРИ 365000 - 17516/23.04.2021г.В жалбата се сочи, че със запорно съобщение до „Банка ДСК“ЕАД му е наложен запор върху банковата сметка по посоченото дело, образувано по ИЛ от 30.08.2018г., издаден по адм.д.№3295/14г. по описа на ВАДмС.ПДИ получил на 12.03.2020г. при посещение в кантората на ЧСИ.Направените от него възражения за завишаване на разноските и искане за разсрочено плащане не били

приети.Тъй като счита, че с действията си ЧСИ е нарушила чл.60, ал.1 от КРБ, довело до нарушение на чл.57 от КРБ и ХОПЕС, моли да бъде отменено горното изп.д., т.к. е нарушено правото му на равнопоставеност пред закона, още повече, че сумата от 300лв. е превел по см. на ОД на МВР Варна на 30.12.2020г.

Тази жалба ОД на МВР Варна на 11.05.2021г. е препратила на ВОС за произнасяне, получена с вх.№8900/12.05.2021г.Така получената жалба ВОС е изпратил на ЧСИ за администриране на 14.05.2021г., получена от ЧСИ с вх. №07945/18.05.2021г.След получаването ѝ ЧСИ е приел с разпореждане от 18.05.2021г., че жалбата е насочена против неговите действия по образуване на изп.дело и налагане на запор върху банкови сметки на длъжника, за които действия длъжникът е редовно уведомен на 12.03.2020г., а жалбата е подадена на 23.04.2021г., т.е. много след изтичане срока за обжалване, поради което и следва да бъде върната на длъжника на осн. чл.262, ал.2, т.1 от ГПК, и съответно я е върнал с посоченото разпореждане.Съобщението за връщане на жалба вх.№07945/18.05.2021г. е изпратено с изх.№10741/21.05.2021г., връчено на длъжника/лично/ на 25.06.2021г.

Видно от гореустановеното е, че жалба вх.№11023/07.07.2021г. /по описа на ЧСИ, първоначално депозирана пред ВОС с вх.№12988/01.07.2021г. и изпратена от ВОС на ЧСИ за администриране на 05.07.2021г., получена на 07.07.2021г./ е подадена от К.Б. в срока за обжалване на разпореждането на ЧСИ от 18.05.2021г. за връщане на осн. чл.436, ал.4, вр. чл.262, ал.2, т.1 от ГПК на жалбата му/първоначално получена на 23.04.2021г. в ОД на МВР Варна/, което разпореждане е изпратено с изх.№10741/21.05.2021г., връчено на длъжника на 25.06.2021г., против което и разпореждане страната е недоволна, т.к. вместо жалбата му от 23.04.2021г. да се разгледа/“да бъде извършена проверка“/, същата е върната от ЧСИ с изх.№10741/21.05.2021г., и така по отказите на ЧСИ да разгледа „възраженията му за завишени разноси“ и „искането за разсрочено плащане“ няма произнасяне от съда.

Жалбата против разпореждането на ЧСИ от 18.05.2021г. е подадена в срока по чл.275, ал.1 от ГПК, като на осн. чл.436, ал.4, вр. чл.262, ал.3 от ГПК същото подлежи на обжалване с частна жалба пред ВОС.С оглед горното и същата е допустима, поради което неправилно с обжалваното определение е прието, че жалба вх.№12988/01.07.2021г. е недопустима и следва да се остави

без разглеждане. Дали същата е основателна е въпрос по същество на спора. Другата жалба, посочена в определението на ВОС-жалба вх. №17516/23.04.2021г., не е изпратена от ЧСИ за произнасяне/доколкото е върната и се обжалва нейното връщане/, а е приложено заверено копие от преписката, образувана по нея пред ЧСИ. Определението следва да бъде отменено изцяло и делото да се върне на ВОС за произнасяне по жалбата, с която е сезиран, а именно жалба вх. №11023/07.07.2021г. /по описа на ЧСИ, първоначално депозирана пред ВОС с вх. №12988/01.07.2021г./ против разпореждане на ЧСИ от 18.05.2021г. за връщане на жалба вх. №УРИ 365000-17516/23.04.2021г./по описа на ОД на МВР Варна/, получена от ВОС с вх. №8900/12.05.2021г. и получена от ЧСИ с вх. №07945/18.05.2021г.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение №3245/15.09.2021г., постановено по в.гр.д. №2253/21г. по описа на ВОС, гр.о., и

ВРЪЩА делото на ВОС за продължаване на съдопроизводствените действия чрез произнасяне по жалба вх. №11023/07.07.2021г. /по описа на ЧСИ, първоначално депозирана пред ВОС с вх. №12988/01.07.2021г./ против разпореждане на ЧСИ от 18.05.2021г. за връщане на осн. чл.262, ал.2, т.1 от ГПК на жалба вх. №УРИ 365000 - 17516/23.04.2021г./по описа на ОД на МВР Варна/, получена от ВОС с вх. №8900/12.05.2021г. и получена от ЧСИ с вх. №07945/18.05.2021г.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____